

Súd: Okresný súd Trnava
Spisová značka: 11C/220/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2114229890
Dátum vydania rozhodnutia: 06. 08. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Zuzana Pribulová
ECLI: ECLI:SK:OSTT:2015:2114229890.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Trnava sudkyňou JUDr. Zuzanou Pribulovou v právnej veci navrhovateľa: E. E., nar. XX.XX.XXXX, Z. XXX/XX, Q. - Z., zastúpený: JUDr. Ivan Nevolný, PhD. advokát s.r.o., Kmeťova 18/1288, Nové Mesto nad Váhom, proti odporcom: 1. D. E., nar. XX.XX.XXXX, C. W. XXX, 2. R. E., nar. XX.XX.XXXX, C. W. XXX, zastúpený: JUDr. Dalibor Pavelka, Pribinova 46, Hlohovec, o zaplatenie sumy 11.298,75 eura s príslušenstvom, takto

rozhodol:

I. Návrh sa z a m i e t a .

II. Navrhovateľ je p o v i n n ý zaplatiť odporcom v 1. a 2. rade spoločne a nerozdielne náhradu trov právneho zastúpenia v sume 874,71 eura a náhradu iných trov konania v sume 677,50 eura, do troch dní od právoplatnosti rozsudku k rukám právneho zástupcu odporcov.

o d ô v o d n e n i e :

Navrhovateľ sa návrhom zo dňa 20.11.2014, doručeným tunajšiemu súdu dňa 26.11.2014, domáhal vydania rozhodnutia, ktorým by súd uložil odporcom povinnosť zaplatiť spoločne a nerozdielne navrhovateľovi sumu 11.298,75 eura spolu s úrokom z omeškania vo výške 9% ročne zo sumy 250,00 eur od 26.01.2011 do 25.02.2011, vo výške 9% ročne zo sumy 500,00 eur od 26.02.2011 do 25.03.2011, vo výške 9% ročne zo sumy 750,00 eur od 26.03.2011 do 12.04.2011, vo výške 9,25% ročne zo sumy 750,00 eur od 13.04.2011 do 25.04.2011, vo výške 9,25% ročne zo sumy 1.000,00 eur od 26.04.2011 do 25.05.2011, vo výške 9,25% ročne zo sumy 1.250,00 eur od 26.05.2011 do 25.06.2011, vo výške 9,25% ročne zo sumy 1.500,00 eur od 26.06.2011 do 12.07.2011, vo výške 9,50% ročne zo sumy 1.500,00 eur od 13.07.2011 do 25.07.2011, vo výške 9,50% ročne zo sumy 1.750,00 eur od 26.07.2011 do 25.08.2011, vo výške 9,50% ročne zo sumy 2.000,00 eur od 26.08.2011 do 25.09.2011, vo výške 9,50% ročne zo sumy 1.250,00 eur od 26.09.2011 do 25.10.2011, vo výške 9,50% ročne zo sumy 2.500,00 eur od 26.10.2011 do 08.11.2011, vo výške 9,25% ročne zo sumy 2.500,00 eur od 09.11.2011 do 25.11.2011, vo výške 9,25% ročne zo sumy 2.750,00 eur od 26.11.2011 do 13.12.2011, vo výške 9,00% ročne zo sumy 2.750,00 eur od 14.12.2011 do 25.12.2011, vo výške 9,00% ročne zo sumy 11.298,75 eura od 26.12.2011 do 10.07.2012, vo výške 8,75% ročne zo sumy 11.298,75 eura od 11.07.2012 do 07.05.2013, vo výške 8,50% ročne zo sumy 11.298,75 eura od 08.05.2013 do 12.11.2013, vo výške 8,25% ročne zo sumy 11.298,75 eura od 13.11.2013 do 10.06.2014, vo výške 8,15% ročne zo sumy 11.298,75 eura od 11.06.2014 do 09.09.2014, vo výške 8,05% ročne zo sumy 11.298,75 eura od 10.09.2014 do zaplatenia, ako aj náhradu trov konania.

Navrhovateľ návrh odôvodnil tým, že na základe zmluvy o pôžičke zo dňa 07.01.2011 spísanej vo forme notárskej zápisnice č. F. XXX/XXXX poskytol odporcom peňažnú sumu XX.XXX,XX eura. Odporcovia sa zaviazali vrátiť požičanú sumu podľa splátkového kalendára uvedeného v zmluve o pôžičke formou pravidelných mesačných splátok. Celú dlžnú sumu sa odporcovia zaviazali vrátiť navrhovateľovi do

25.12.2011. Napriek viacerým výzvam zo strany navrhovateľa odporcovia do dňa spisania návrhu dlžnú čiastku neuhradili.

Súd návrhu v celom rozsahu vyhovel vydaním platobného rozkazu č.k. 18Ro/451/2014-15 zo dňa 26.02.2015. Proti uvedenému platobnému rozkazu podali odporcovia včas odpor s odôvodnením, čím sa platobný rozkaz zrušil v plnom rozsahu v zmysle § 174 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „OSP“).

V podanom odpore sa odporcovia vyjadrili v tom zmysle, že nárok navrhovateľa je nedôvodný, nakoľko navrhovateľ im nikdy žiadnu pôžičku v sume 11.298,75 eura neposkytol, preto im vo vzťahu k navrhovateľovi nikdy nevznikol ani žiaden záväzok zo zmluvy o pôžičke zo dňa 07.01.2011. Ak by aj takýto záväzok vznikol, nárok navrhovateľa je premlčaný. Navrhovateľ poskytol odporcom v minulosti jedinú pôžičku dňa 07.11.2007 v sume 250.000,00 Sk s tým, že časť pôžičky v sume 160.000,00 Sk bola použitá za účelom splatenia predchádzajúcich dlhov odporcov voči tretím osobám a časť pôžičky v sume 90.000,00 Sk použili pre vlastnú potrebu. Po poskytnutí pôžičky navrhovateľ predložil odporcom k podpisu Zmluvu o zabezpečovacom prevode práva s odôvodnením, že je potrebné dať pôžičku na papier. Táto zmluva obsahovala zmluvu o pôžičke, avšak predmetom pôžičky nemala byť reálne poskytnutá suma 250.000,00 Sk, ale suma 475.000,00 Sk, napriek tomu, že navrhovateľ pôžičku v takejto sume odporcom nikdy neposkytol. Navrhovateľ sa v roku 2011 obrátil na odporcov s tým, že je potrebné uzatvoriť dodatok k Zmluve o zabezpečovacom prevode práva, nakoľko mala údajne vypršať jej platnosť. Za týmto účelom ich doviedol na Notársky úrad Mgr. Laczkovej do Trenčína, kde im bola dňa 07.11.2011 predložená k podpisu notárska zápisnica F.. Navrhovateľ i notárka odporcov ako osoby neznalé práva utvrdzovali v tom, že táto notárska zápisnica má identický obsah ako zmluva o pôžičke zo dňa 07.11.2007, týka sa pôvodnej pôžičky a je uzatvorená za rovnakých podmienok. Odporcovia až dodatočne zistili, že notárska zápisnica nebola v žiadnom prípade dodatkom k Zmluve o zabezpečovacom prevode práva, pretože v notárskej zápisnici sa uvádza, že v deň jej uzavretia mala byť odporcom poskytnutá ďalšia pôžička v sume 11.298,75 eura, ktorú sa mali zaviazat splatiť do 25.12.2011. Vzhľadom k tomu, že navrhovateľ dňa 07.11.2011, nikdy predtým a ani nikdy potom odporcom na základe zmluvy o pôžičke spisanej formou notárskej zápisnice č. F. od ktorej navrhovateľ odôvodňuje svoj nárok na vrátenie pôžičky žiadnu pôžičku v sume 11.298,75 eura neposkytol, nedošlo medzi účastníkmi nikdy ani k vzniku záväzku z tejto zmluvy. Navrhovateľ poskytol odporcom doteraz len jedinú pôžičku v sume 250.000,00 Sk, ktorú však riadne splatili. Notárska zápisnica zo dňa 07.11.2011, F. je len dôsledkom účelového konania navrhovateľa, ktorý využil tieseň odporcov, ich dôveru a slabé právne povedomie na obohatenie jeho osoby. Zo Zmluvy o pôžičke spisanej formou notárskej zápisnice F. vyplýva, že odporcovia mali vrátiť pôžičku prostredníctvom 12 splátok s tým, že prvá splátka bola splatná dňa 25.01.2011. Zmluvné strany sa zároveň dohodli, že ak odporcovia nezaplátia niektorú zo splátok včas, strácajú výhodu splátok a stáva sa zročný celý dlh. Navrhovateľ v návrhu tvrdí, že odporcovia nikdy nezačali s plnením záväzku, ktorý mal pre nich vyplývať zo zmluvy o pôžičke, čo znamená, že sa museli dostať do omeškania už so zaplatením prvej splátky. Uvedená skutočnosť by tak v prípade, že by medzi účastníkmi aj došlo k vzniku záväzku zo zmluvy o pôžičke, mala za následok, že uplynutím lehoty na zaplatenie prvej splátky by sa stal zročným celý dlh a trojročná premlčacia doba na uplatnenie práva na zaplatenie dlhu by začala plynúť dňom 26.01.2011. Vzhľadom k tomu, že navrhovateľ s odkazom na prezenčnú pečiatku súdu podal vo veci žalobu dňa 26.11.2014, odporcovia vznášajú námietku premlčania a to v celom uplatnenom rozsahu. Na základe uvedeného žiadali odporcovia návrh zamietnuť a priznať im spoločne a nerozdielne od navrhovateľa náhradu trov konania.

Súd vo veci vykonal dokazovanie návrhom zo dňa 20.11.2014, Notárskou zápisnicou F., F. XXX/XXXX zo dňa XX.XX.XXXX, odporom proti platobnému rozkazu zo dňa 30.03.2015, Zmluvou o zabezpečovacom prevode práva zo dňa 07.11.2007, výpisom z A. č. XXX pre k.ú. C. W., F. zápisnicou N XXX/XXXX, Nz XXXXX/XXXX zo dňa XX.XX.XXXX, vyjadrením navrhovateľa zo dňa 18.06.2015, ostatným obsahom spisu, ako aj obsahom pripojených spisov sp.zn. 10C/165/2014 a 19Er/525/2013 a zistil nasledovný skutkový stav:

Navrhovateľ a odporcovia v 1. a 2. rade podpísali dňa 07.01.2011 na notárskom úrade notárky E.. I. A. so sídlom v Q. notársku zápisnicu č. N XXX/XXXX, F. XXX/XXXX, ktorej obsahom je o.i. zmluva o pôžičke. Predmetom zmluvy o pôžičke malo byť poskytnutie pôžičky vo výške 11.298,75 eura zo strany navrhovateľa ako veriteľa odporcom ako dlžníkom. Pôžička mala byť uhradená podľa splátkového

kalendára tak, že prvá splátka vo výške 250,00 eur mala byť splatná dňa 25.01.2011, nasledujúcich 10 splátok vo výške 250,00 eur malo byť splatných dňa 25.02.2011, 25.03.2011, 25.04.2011, 25.05.2011, 25.06.2011, 25.07.2011, 25.08.2011, 25.09.2011, 25.10.2011, 25.11.2011 a posledná splátka vo výške 8.548,75 eura mala byť splatná dňa 25.12.2011. Pôžička mala byť bezúročná. Zároveň sa zmluvné strany dohodli, že v prípade, ak dlžníci nezaplatia niektorú zo splátok včas, strácajú výhodu splátok a stáva sa zročný celý dlh. Odporcovia ako dlžníci mali svojim podpisom na notárskej zápisnici potvrdiť, že im navrhovateľ ako veriteľ odovzdal sumu pôžičky vo výške 11.298,75 eura pri podpise zmluvy o pôžičke. Ďalej sa v notárskej zápisnici v čl. II. uvádza, že dlžníci prehlasujú, že v čase podpisu listiny uznávajú v plnom rozsahu voči veriteľovi dlh vo výške 11.298,75 eura, ktorý vznikol na základe vyššie uvedenej zmluvy o pôžičke.

Odporcovia podpísanie notárskej zápisnice nenamietali, namietali však proti tomu, že účelom spisovania notárskej zápisnice malo byť uzatvorenie zmluvy o pôžičke a rovnako tvrdili, že nedošlo k prevzatíu žiadnej sumy od navrhovateľa, a preto k uzavretiu zmluvy o pôžičke nedošlo. Zároveň vzniesli námietku premlčania nároku navrhovateľa.

Navrhovateľ sa k námietke premlčania vyjadril v podaní zo dňa 18.06.2015, kde uviedol, že nakoľko podľa článku II. notárskej zápisnice odporcovia spoločne uznali svoj dlh voči navrhovateľovi, nastali účinky predĺženia premlčacej lehoty, a teda nemohlo dôjsť k účinkom premlčania práva.

Podľa § 488 Občianskeho zákonníka (ďalej len „OZ“), záväzkovým vzťahom je právny vzťah, z ktorého veriteľovi vzniká právo na plnenie (pohľadávka) od dlžníka a dlžníkovi vzniká povinnosť splniť záväzok.

Podľa § 489 OZ, záväzky vznikajú z právnych úkonov, najmä zo zmlúv, ako aj zo spôsobenej škody, z bezdôvodného obohatenia alebo z iných skutočností uvedených v zákone

Podľa § 657 OZ, zmluvou o pôžičke prenecháva veriteľ dlžníkovi veci určené podľa druhu, najmä peniaze, a dlžník sa zaväzuje vrátiť po uplynutí dohodnutej doby veci rovnakého druhu.

Podľa § 565 OZ, ak ide o plnenie v splátkach, môže veriteľ žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky, len ak to bolo dohodnuté alebo v rozhodnutí určené. Toto právo však môže veriteľ použiť najneskôr do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky.

Podľa § 100 ods. 1 OZ, právo sa premlčí, ak sa nevykonalo v dobe v tomto zákone ustanovenej (§ 101 až 110). Na premlčanie súd prihliadne len na námietku dlžníka. Ak sa dlžník premlčania dovoľá, nemožno premlčané právo veriteľovi priznať.

Podľa § 101 OZ, pokiaľ nie je v ďalších ustanoveniach uvedené inak, premlčacia doba je trojročná a plynie odo dňa, keď sa právo mohlo vykonať po prvý raz.

Podľa § 103 OZ, ak bolo dohodnuté plnenie v splátkach, začína plynúť premlčacia doba jednotlivých splátok odo dňa ich zročnosti. Ak sa pre nesplnenie niektorej zo splátok stane zročným celý dlh (§ 565), začne plynúť premlčacia doba odo dňa zročnosti nesplnenej splátky.

Podľa § 110 ods. 1 veta druhá OZ, ak právo dlžník písomne uznal čo do dôvodu i výšky, premlčuje sa za desať rokov odo dňa, keď k uznaniu došlo; ak bola však v uznaní uvedená lehota na plnenie, plynie premlčacia doba od uplynutia tejto lehoty.

Podľa § 574 ods. 2 OZ, dohoda, ktorou sa niekto vzdáva práv, ktoré môžu vzniknúť až v budúcnosti, je neplatná.

Podľa § 39 OZ, neplatný je právny úkon, ktorý svojím obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa prieči dobrým mravom.

V konaní odporcovia vzniesli námietku premlčania nároku navrhovateľa. Vzhľadom k uvedenému sa súd najskôr zaoberal dôvodnosťou vznesenej námietky a otázkou premlčania nároku navrhovateľa.

Premlčanie je kvalifikované uplynutie času, ktorý uplynul bez toho, že by právo bolo vykonané. Premlčaním právo nezaniká, iba sa oslabuje a trvá ďalej vo forme naturálneho záväzku, čo znamená,

že jeho uplatniteľnosť je obmedzená na dobrovoľné splnenie zo strany povinného subjektu. Účelom premlčania je tak jednak stimulovať subjekty k včasnemu vykonaniu subjektívnych občianskych práv, jednak zamedziť tomu, aby dlžníci neboli ohľadom svojich povinností vystavení po časovo neurčitú dobu donucujúcemu zákroku zo strany súdov.

Z vykonaného dokazovania dospel súd záveru, že námietka premlčania bola odporcami vznesená dôvodne a je potrebné na ňu prihliadať.

Zmluvné strany sa v zmluve o pôžičke dohodli, že v prípade, že dlžníci nezaplatia niektorú zo splátok včas, strácajú výhodu splátok a stáva sa zročný celý dlh. Ako v návrhu, aj na pojednávaní navrhovateľ v zastúpení právnym zástupcom uviedol, že odporcovia žiadnu zo splátok zo zmluvy o pôžičke nezaplatili, ktorá skutočnosť je zrejmá aj z celkovej sumy požadovanej návrhom, ktorá je zhodná so sumou pôžičky. Z uvedeného potom vyplýva, že odporcovia neuhradili už prvú splátku vo výške 250,00 eur splatnú dňa 25.01.2011. V zmysle dojednania účastníkov zmluvy v článku I. bode 2. zmluvy a vyššie citovaného ustanovenia § 103 veta druhá OZ sa preto pre nesplnenie práve tejto prvej splátky stal zročným celý dlh. Všeobecná trojročná premlčacia doba začala plynúť odo dňa splatnosti prvej splátky, t.j. odo dňa 25.01.2011 a uplynula dňa 27.01.2014 (25.01.2014 - sobota, 26.01.2014 - nedeľa). Návrh bol podľa prezenčnej pečiatky na návrhu podaný dňa 26.11.2014, teda až po uplynutí premlčacej doby, pričom odporcovia vzniesli námietku premlčania, ktorú námietku súd považoval za dôvodnú.

Úspešné dovolanie sa premlčania pred súdom má za následok zánik vynúiteľnosti subjektívneho práva, v dôsledku čoho premlčané právo nemožno oprávnenému priznať súdnym rozhodnutím. Súd preto návrh z dôvodu uplatnenia práva po uplynutí premlčacej doby vo výroku I. zamietol a z uvedeného dôvodu ďalej neskúmal opodstatnenosť tohto uplatneného nároku navrhovateľa. Za premlčané pritom súd považoval aj uplatnené úroky z omeškania, keďže tvoria príslušenstvo pohľadávky a sledujú jej osud, z čoho možno usúdiť, že vedľajší záväzok sa premlčí najneskôr v rovnakej dobe ako hlavný peňažný záväzok, preto súd návrh zamietol aj v časti úrokov z omeškania.

Súd sa nestotožnil s názorom navrhovateľa, že došlo k predĺženiu premlčacej doby na desať rokov z nasledovných dôvodov.

Uznanie dlhu v čl. II. notárskej zápisnice bolo odporcami v 1. a 2. rade podpísané v rovnakom čase ako zmluva o pôžičke, v zmysle ktorej bola prvá splátka pôžičky splatná dňa 25.01.2011 a ďalšie splátky vždy k 25. dňu v mesiaci. To znamená, že vyhlásenie odporcov o uznaní dlhu v notárskej zápisnici vzniklo v čase, keď žiadny dlh neexistoval, ale existoval len záväzok odporcov vrátiť v určenej lehote poskytnutú pôžičku, z toho prvú splátku dňa 25.01.2011. Do budúca by bolo možné len predpokladať, že by dlh mohol vzniknúť, nebolo však určité, či skutočne vznikne a v akej výške. V opačnom prípade by odporcom bolo odňaté právo namietať výšku uznaného dlhu v čase uznania, pretože dlh nie je dostatočne do budúcnosti určiteľný, keďže nemožno predpokladať, či určité okolnosti nastanú.

Z uvedeného vyplýva, že v čase uznania dlhu (07.01.2011) žiaden dlh neexistoval, pričom uznať možno výhradne dlh, ktorý už vznikol a nie len možno v budúcnosti vznikne. Uznať dlh je právo dlžníka, ktoré v budúcnosti môže realizovať, ale aj nemusí. Záleží to od rôznych okolností, ktoré nastanú až v budúcnosti. Takáto dohoda, ktorou sa niekto vzdáva práv, ktoré môžu vzniknúť až v budúcnosti, je s poukazom na citované ustanovenia § 574 ods. 2 a § 39 OZ absolútne neplatná, pretože svojim obsahom odporuje zákonu, a teda odporcovia nemohli v notárskej zápisnici platne uznať dlh čo dôvodu a výšky.

Súd pritom podporne poukazuje napr. na uznesenie Krajského súdu v Banskej Bystrici zo dňa 31.08.2010, sp. zn. 15CoE/147/2010, podľa ktorého „správne okresný súd poukazoval na to, že právo, ktoré môže vzniknúť v budúcnosti, je právom, ktoré v čase uzavretia dohody nie je ešte známe a nemožno s ním disponovať, že právna úprava nepripúšťa, aby sa niekto platne vzdal svojho práva, ktoré mu môže vzniknúť až v budúcnosti (§ 574 ods. 2, § 39 OZ).“

Obdobne uviedol Krajský súd v Trenčíne v uznesení zo dňa 14.10.2014, sp.zn. 13CoE/46/2014: „keďže v predmetnej veci vyhlásenie povinného o uznaní dlhu vzniklo dňa 15.12.2011, ale predčasná splatnosť úverovej pohľadávky nastala až dňa 06.09.2013, je nesporné, že k uznaniu došlo v čase, keď existoval len záväzok povinného vrátiť oprávnenému poskytnutý úver na základe uzavretej zmluvy o úvere, avšak samotný dlh povinného ešte neexistoval. V čase uzavretia notárskej zápisnice bolo možné len predpokladať, že by v budúcnosti mohol nejaký dlh vzniknúť, avšak jeho výška nebola určitá.“ Rovnako

súd odkazuje aj na uznesenie Najvyššieho súdu SR zo dňa 30.04.2013, sp.zn. 3 Cdo 411/2012, v zmysle ktorého „tým sa povinný vzdal svojho práva uznať alebo neuznať prípadný záväzok, ktorý vznikne či nevznikne v budúcnosti. Povinnému bolo už v tom čase, kedy ešte záväzok v zmysle určitého a konkrétneho dlhu neexistoval, odňaté právo namietať výšku „uznaného“ dlhu v čase uznania, pretože neistý záväzok v budúcnosti nie je dostatočne určitý a určiteľný, navyše nemožno ani predpokladať, či určité právne významné okolnosti (omeškanie dlžníka a v akom rozsahu) vôbec v budúcnosti nastanú.“

Vzhľadom k záveru súdu o neplatnosti uznania dlhu odporcami v 1. a 2. rade v čl. II. notárskej zápisnice F., F. zo dňa XX.XX.XXXX, nemohlo dôjsť k predĺženiu premlčacej doby na 10 rokov v zmysle § 110 ods. 1 OZ, a preto bola námietka premlčania odporcami vznesená dôvodne.

Keďže súd návrh zamietol z dôvodu premlčania nároku navrhovateľa, z dôvodu hospodárnosti konania potom už nevykonával ďalšie dokazovanie navrhované navrhovateľom, nakoľko by nemohlo viesť k inému rozhodnutiu súdu, ako bolo vynesené. K vznesenej námietke premlčania zo strany odporcov sa pritom navrhovateľ vyjadril, a na návrhu napriek tejto námietke trval. Súď ďalej nevedol dokazovanie, či k uzavretiu zmluvy o pôžičke došlo (ako tvrdil navrhovateľ) alebo nedošlo (ako sa bránili odporcovia), nakoľko i v prípade, že by odporcovia svoje tvrdenie nepreukázali, a súd by dospel k záveru, že k uzavretiu zmluvy o pôžičke došlo, nebolo by možné nárok navrhovateľovi pre jeho uplatnenie až po uplynutí premlčacej doby priznať.

Podľa § 142 ods. 1 OSP, účastníkovi, ktorý mal vo veci plný úspech, súd prizná náhradu trov potrebných na účelné uplatňovanie alebo bránenie práva proti účastníkovi, ktorý vo veci úspech nemal.

Podľa § 151 ods. 1 OSP, o povinnosti nahradiť trovy konania rozhoduje súd na návrh spravidla v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí. Účastník, ktorému sa prisudzuje náhrada trov konania, je povinný trovy konania vyčísliť najneskôr do troch pracovných dní od vyhlásenia tohto rozhodnutia.

O náhrade trov konania rozhodol súd podľa § 142 ods. 1 OSP s poukazom na § 151 ods. 1 OSP, keď plne úspešným odporcom spoločne a nerozdielne priznal voči navrhovateľovi právo na náhradu trov konania, a to v sume 874,71 eura titulom náhrady trov právneho zastúpenia a v sume 677,50 eura titulom náhrady iných trov konania, a to za zaplatený súdny poplatok za odpor proti platobnému rozkazu.

Súď preskúmal vyúčtovanie trov konania v zákonnej lehote predložené právnym zástupcom odporcov a priznal odporcom náhradu trov právneho zastúpenia v nasledovnej výške:

- odmena advokáta za 3 úkony právnej služby á 270,54 eura (prevzatie a príprava právneho zastúpenia dňa 30.03.2015, písomné podanie na súd vo veci samej - odpor zo dňa 30.03.2015, účasť na pojednávaní dňa 06.08.2015) podľa § 10 ods. 1 vyhl.č. 655/2004 Z.z., spolu 811,62 eura,
 - režijný paušál pri úkonoch právnej služby: 3x 8,39 eura podľa § 16 ods. 3 vyhl.č. 655/2004 Z.z., spolu 25,17 eura,
 - cestovné náhrady za cestu na pojednávanie a späť dňa 06.08.2015 osobným motorovým vozidlom (Hlohovec - Trnava a späť), 40 km; spotreba 5,3 L/100 km; cena PHM 1,119 eura/L; náhrada 0,183 eura/km,) podľa § 7 ods. 1 zák.č. 283/2002 Z.z. t.j. 9,96 eura,
 - náhrada za stratu času pri ceste na pojednávanie a späť dňa 06.08.2015 za 2 polhodiny á 13,98 eura podľa § 17 ods. 1 vyhl.č. 655/2004 Z.z., t.j. 27,96 eura,
- celkom 874,71 eura.

Pri cestovných náhradách nebola cena pohonných hmôt v súvislosti s vykonanou cestou preukázaná pokladničným dokladom, a preto súď vychádzal z priemernej ceny motorovej nafty v 32. týždni roku 2015 zverejnenej na stránke Štatistického úradu SR vo výške 1,119 eura za 1 liter.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa doručenia jeho písomného vyhotovenia cestou tunajšieho súdu ku Krajskému súdu v Trnave.

Odvolanie musí obsahovať nasledovné náležitosti :

Z podania musí byť zjavné, ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka a čo sleduje, musí byť podpísané a datované. Podanie treba predložiť s potrebným počtom rovnopisov a s prílohami tak, aby jeden rovnopis zostal na súde a aby každý účastník dostal jeden rovnopis. Ďalej musí byť v odvolaní uvedené, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,
- b) konanie má inú vadou, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Ak povinný dobrovoľne neplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na výkon exekúcie podľa osobitného zákona (zák. č. 233/1995 Z.z.), ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia.